

Biblická čtení:

Izajáš 58, 9b-12

Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.“ Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.

1.Korintským 2, 1-9

Ani já, když jsem přišel k vám, nepřišel jsem vám hlásat Boží tajemství nadnesenými slovy nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu

znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného. Přišel jsem k vám sláb, s velkou bází a chvěním; má řeč a mé kázání se neopíraly o vmlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí, aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží. Moudrosti sice učíme, ale jen ty, kteří jsou dospělí ve víře – ne ovšem moudrosti tohoto věku či vládců tohoto věku, spějících k záhubě, nýbrž moudrosti Boží, skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení. Tu moudrost nikdo z vládců tohoto věku nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy. Ale jak je psáno: ‚Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.‘

Matouš 5, 13-20

Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích. Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane. Kdo by tedy zrušil jediné z těchto nejmenších přikázání a tak učil lidi, bude v království nebeském vyhlášen za nejmenšího; kdo by je však zachovával a učil, ten bude v království nebeském vyhlášen velkým. Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.

Téma: Církev má úkol zabraňovat rozkladu

Máme být protikladem vší hniloby a všeho mravního zkažení. Jako sůl nepodléhá rozkladu, ale naopak mu brání, tak i my nemáme podléhat hříchům a svodům, ale bránit se jim. Jinak nebude čím ve světě solit.

Někdy my osobně, někdy církev varovně zvedá prst a pak čekáme, že se věci napraví. Že si lidé varování vezmou k srdci a napraví se. To však není způsob chování, který přivodí vládu pravdy a spravedlnosti, příchod Božího království. Pravý opak pomůže – mít ochotné srdce, být štědrý v pomoci, říká čtení z Izajáše.

Sůl u Mrtvého moře je smíšená se sádrou. Když se sůl vypaří, zůstane jen sádra, která slanost nemá. Každý z nás není jen čistou solí, ale máme v sobě různé příměsi. Sůl u ostrova Gozo se získává tak, že na skalách u břehu jsou malé tůňky, do skály umělé vytesané mělké nádržky, kam se při velkém příboji dostane moře. Tak se nádržky naplní slanou mořskou vodou. Pak pozvolna teplé počasí vodu vypařuje a v nádržkách zůstává čistá sůl, která ztverdne a je pak sbírána do nádob. Když se rozemele nahrubo, vznikne ceněná krystalická mořská sůl.

Každý z nás podle dnešního podobenství jsme solí; někdo smíšený pouze s vodou, někdo i se sádrou. Podle toho solíme více nebo méně. Jídla si solíme, ale mít v ústech vedle slaného jídla i sádro, je pěkně nepříjemné. Takže pomáháme-li se vztyčeným prstem a se stálými výčitkami, jak je náš život těžký a jak jsou lidé, kterým pomáháme nevděční, moc z naší pomoci nemají. Je pokažena jako jídlo smíchané se sádrou. Naším úkolem, posláním je, abychom se proměňovali v co nejčistší sůl. Pak úspěšně budeme ochucovat životy lidí a zabraňovat rozkladu.

Apoštol Pavel říká, jak to sám dělal a jak bychom ho měli napodobovat. Nemusíme být absolventy vysokých škol, nemusíme být skvělými řečníky či být obdařeni lidskou moudrostí, která lidi chytne do lákavých sítí různých výhodných nabídek, slev, nápadů. Máme znát Ježíše Krista – ukřižovaného, tak žít. Tedy snášet nespravedlnost, trpět i za chyby druhých. Máme jako Pán Ježíš pomáhat, mít rádi bez podmínek. Pak zažíváme a budeme zažívat věci a změny tak veliké, že nám ani na mysl nepřišly.

Prorok Izajáš říká: Pobořená města budou opravena – naše náboženské obce se probouzejí, celá církev se snaží vstát z toho zmaru minulé doby. Bůh pomůže zardít trhliny (nejen opravit budovy, fary, sbory), ale pomůže a již pomáhá nacházet nové metody zvěstování Evangelia o Ježíši. Tak se začínají objevovat a budou přicházet do sborů noví lidé, kteří v Ježíše Krista uvěří a budou šířit pomoc potřebným, budou ochotní pomoci druhým lidem. Budeme žít znovu v rajske zahradě Eden (viz 1M 2, 4-15).

Jaká zodpovědnost je Ježíšem na nás kladena. Jaký obrovský úkol je nám svěřen!